

Polski od czasów bajecznych do roku 1480. Ekspozowano zarówno rękopiśmienne, jak i drukowaną wersję *Annales*. Kórnicki rękopis (sygn. BK 198) datowany jest na połowę XVI wieku i stanowi część trzecią tzw. Codex Calvimontani. Towarzyszyła mu monumentalna lipska edycja *Roczników* z lat 1711–1712.

Twórczość hagiograficzną i biograficzną Długosza reprezentowały dwie drukowane wersje żywota św. Stanisława (oryginał powstał w latach 1460–1465 w oparciu o wzór *Vita maior* Wincentego z Kielczy). Były to: *Vita beatissimi Stanislai Cracoviensis episkop*, Kraków 1511 oraz *Compendio della vita, virtu, e miracoli di S. Stanislao vescovo di Cracovia e protomartire del regno di Polonia*, Rzym 1753. Ponadto pokazano *Żywot ś. Kunegundy zakonu świętej Klary, księżnej polskiej*, Kraków 1617. Kolejne dzieło to *Vitae episcoporum Posnaniensium*, Brunsberga 1604, czyli zgromadzone w układzie katalogowym biografie biskupów poznańskich, układane według wspólnego schematu, służącego uwydatnieniu cnót i zasług, odpowiadających wzorowi osobowemu idealnego biskupa.

Zasługi Długosza jako kronikarza dziejów konfliktu polsko-krzyżackiego przypominał najcenniejszy i najstarszy z kodeksów prezentowanych na wystawie „*Lites ac res gestae inter Polonos ordinemque Cruciferorum*”, oryginalne akta procesu przeciwko Krzyżakom z roku 1339. Na karcie ochronnej rękopisu znajduje się zapiska autora, który osobiście kodeks w tę ochronę zaopatrzył, po czym złożył go w skarbcu królewskim w Krakowie. Kolejny cenny eksponat to, przygotowany w 1836 roku przez Edwarda Kalinkę, rękopiśmienny odpis dzieła Długosza z 1448 roku, zawierający ilustracje i opisy 56 chorągwi krzyżackich. *Banderia Prutenorum* była pierwszym i jedynym wykonanym w średniowieczu, niemal kompletnym zestawieniem chorągwi całej armii, a zarazem pierwszym dziełem historycznym kronikarza. Kolekcję dokumentów krzyżackich uzupełniała *Cronica conflictus*, rękopis z lat 1525–1550, zawierający jeden z najstarszych opisów bitwy grunwaldzkiej, napisany wkrótce lub bezpośrednio po bitwie.

Magdalena Marcinkowska

**WEEKEND Z KLAUDYNĄ POTOCKĄ.
NIE TYLKO SIOSTRA SŁAWNEGO BRATA
(16–17 V 2015)**

Wystawa poświęcona siostrze Tytusa Działyńskiego odbyła się w miejscu szczególnym – w Klaudynówce, gdzie w 1801 roku przysłała ona na świat. Na ekspozycji (przygotowanej przez Grzegorza Kubackiego i Adama Fludrę) zwiedzający mogli zobaczyć osobiste pamiątki po Klaudynie, m.in. jej biżuterię. Na szczególną uwagę zasługiwała złota bransoleta подарowana bohaterce wystawy

przez generała Józefa Bema za pomoc udzieloną mu w Dreźnie. Sporą część wystawy stanowiły prace wykonane ręką samej Potockiej – była ona utalentowaną, początkującą malarką. Pokazano też jej przekłady z literatury obcych – angielskiej i francuskiej (dobrze znała oba te języki).

Istotną częścią wystawy była próba ukazania dziejów jej niezwyklej przyjaźni z romantycznymi twórcami – zwłaszcza w Dreźnie w 1832 roku. Klaudyna poznała i przyjaźniła się wówczas ze Stefanem Garczyńskim, Stefanem Witwickim i Wincentym Polem. Adam Mickiewicz mieszkał w tym samym domu co ona. Prezentowaliśmy więc wydania dzieł z dedykacjami poświęconymi naszej bohaterce oraz jej korespondencję z Mickiewiczem. Cennym elementem ekspozycji były materiały związane z Biblioteką Polską w Paryżu, gdzie znajduje się korespondencja Klaudyny z ostatnich miesięcy życia.

Integralną częścią „dni Klaudyny” w Kórniku był spektakl Teatru Legion z Kórnik, zatytułowany *Klaudyna – muza poetów*, w reżyserii Katarzyny Nowaczyk i aranżacji Anny Łazuki-Witek. Sztuka cieszyła się tak wielkim powodzeniem, że odgrywana była dwukrotnie.

Grzegorz Kubacki

WEEKEND ROMANTYCZNY. TADEUSZ I ZOSIA TO NIE TYLKO ADAM MICKIEWICZ (23–24 V 2015)

Weekend romantyczny to już tradycja majowych spotkań wystawowych. Postanowiliśmy zatem wprowadzić do niego pewne innowacje. Autorzy wystawy, Adam Fludra i Grzegorz Kubacki, by zerwać nieco z konwenansem – zaproponowali wystawę, której osią przewodnią był bal i uczta. Nawiązując do spotkania Adama Mickiewicza z Juliuszem Słowackim w Paryżu u Januszkiewicza 25 grudnia 1840 r., postanowiliśmy połączyć ucztę z popisami poetyckimi.

Zwiedzający poznawali motywy uczt i balu zawarte w Mickiewiczowskich dziełach – *Panu Tadeuszu* i *Konradzie Wallenrodzie*. Pokazywaliśmy pierwsze wydania dzieł, również te bogato ilustrowane, m.in. przez Michała Andriolliego. Dodatkowo prezentowana była *Pieśń Filaretów* w odpisie (prawdopodobnie Antoniego Odyńca) oraz rękopis *Dziadów części trzeciej* otwarty na scenie: *Bal u senatora*.

Ilustracje strojów i opisy potraw ukazywały XIX-wieczne czasopisma oraz książki kucharskie, a także przepisy kulinarne i spisy potraw podawanych u Tytuśa Działyńskiego. By pozostać w klimacie kulinarnym na nieco dłużej, wychodząc po zwiedzeniu wystawy każdy gość mógł skosztować potraw przyrządzonych wedle dawnych recept.

Grzegorz Kubacki